Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

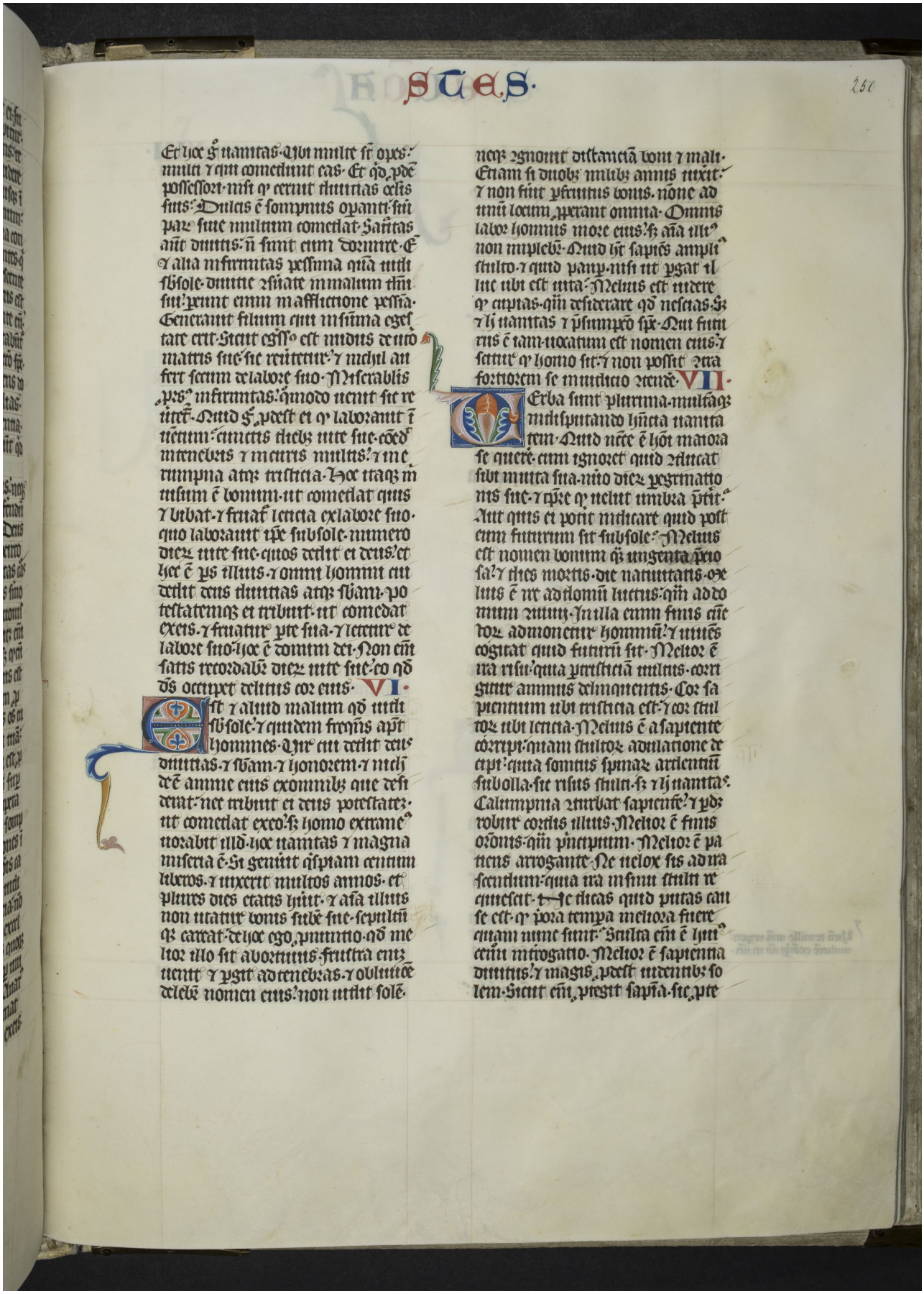

Et hoc g̃ nimitas. Qui multi fr̃ opes
multi q̃ cumulauerunt eas. Et q̃d pdẽ
possessori nisi q̃ cernit diuitias oculis
suis? Dulcis ẽ somnus operanti. siue
parum siue multum comedat. Satietas
autem diuitis. ñ sinit eum dormire. Et
est alia infirmitas pessima quam uidi
sub sole. diuitie asuate in malum ipsius
sui. perierunt enim in afflictione pessima.
Generauit filium cui nihil substantie
erit. Sicut egressus est uiuens de uiuo
matris suae sic reuertetur. et nichil au
ferre secum de laboribus suis. Miserabilis
prorsus infirmitas. quomodo uenit sic re
uertetur. Quid ergo prodest ei qui laborauit i
uentum? cunctis diebus uite suae comedit
in tenebris et in curis multis. et in e
rumpna atque tristitia. Hoc itaque mi
hi uisum est bonum. ut comedat quis
et bibat. et fruatur lenicia ex labore suo.
quo laborauit sub sole. numero
dierum uite suae quos dedit ei deus. et
hoc est pars illius. et omnis hominis cui
dedit deus diuitias atque substantiam. po
testatemque ei tribuit. ut comedat
ex eis. et fruatur parte sua. et letetur de
labore suo. hoc est donum dei. Non enim
satis recordabitur dierum uite suae. eo quod
deus occupet deliciis cor eius. VI.

Est et aliud malum quod uidi
sub sole. et quidem frequens apud
homines. Cui enim dedit deus
diuitias. et substantiam. et honorem. et nichil
deest animae eius ex omnibus quae desi
derat. nec tribuit ei deus potestatem.
ut comedat ex eo. sed homo extraneus
uorabit illud. hoc uanitas et magna
miseria est. Si genuerit ex patre centum
liberos. et uixerit multos annos. et
plures dies etatis habuerit. et anima illius
non utatur bonis suis. sepulturam
quoque carebit. de hoc ego pronuntio. quod me
lior illo sit abortiuus. Frustra enim
uenit. et pergit ad tenebras. et oblitus
delebit nomen eius. non uidit solem.
neque agnouit distantiam boni et mali.
Etiam si duobus milibus annis uixerit.
et non fuerit perfruitus bonis. nonne ad
unum locum festinant omnia. Omnis
labor hominis in ore eius. et anima illius
non implebitur. Quid habet sapiens amplius
stulto. et quid pauper nisi ut pergat ad
hoc ubi est uita? Melius est uidere
quam appetere. quod desiderare quod nescias. Et
hoc uanitas et presumptio spiritus. Qui fuerit
eius ex tempore uocatum est nomen eius. et
scitum est quod homo sit. et non possit ad
fortiorem se iudicio contendere. VII.

Verba sunt plurima. multique
multiloquium. Quid ergo prodest homini
cum. Quid scit ex se homo maiora
se quaerere. cum ignoret quid conueniat
sibi in uita sua. numero dierum umbrae peri
ant. Aut quis ei potest indicare quid post
eum futurum sit sub sole? Melius
est nomen bonum quam unguenta pre
tiosa. et dies mortis. die natiuitatis. Or
dinis est ire ad domum luctus. quam ad do
mum ridentis. In illa enim finis omnis
admonetur hominis. et uiuens
cogitat quid futurum sit. Melior est
ira risu. quia per tristitiam animus corri
gitur. animus dimicantis. Cor sa
pientium ubi tristitia est. et cor stul
torum ubi letitia. Melius est a sapiente
corripi. quam stultorum adulatione de
cipi. quia sicut sonitus spinarum ardentium
sub olla. sic risus stulti. et hic uanitas.
Calumpnia conturbat sapientem. et pe
rdit robur cordis illius. Melior est finis
orationis quam principium. Melior est pa
tiens arrogante. Ne uelox sis ad ira
scendum. quia ira in sinu stulti re
quiescit. Ne dicas quid putas cau
se est. quod prora temporum meliora fuerint
quam nunc sunt. Stulta enim est hui
usmodi interrogatio. Melior est sapientia
diuitiis. et magis prodest uidentibus so
lem. Sicut enim protegit sapientia sic pote